

Forslag. — Hvad det ærede sidste Medlem sagde om Svovlsyre, kan jeg tiltræde.

Madsen-Mygdal: Fra en vis Side set er min Stilling i disse Dage ret heldig, idet jeg ifølge den Ordning, der er fulgt i Betænkningen og ganske naturlig ogsaa sælges her i Salen i Forhandlingerne, har været saa heldig at komme efter Talere, som i mange Stykker have udtalt de Anstuelser, som jeg kan slutte mig til. I Dag er Forholdet endogaa saaledes, at jeg for saa vidt gerne kunde frasælbe Ordet, men alligevel vil jeg tillade mig nogle enkelte Bemærkninger, idet jeg selvfølgelig saa vidt muligt skal afholde mig fra at gentage de Bemærkninger af de foregaaende Talere, som jeg har sluttet mig til. — Angaaende Stentulstolden vil jeg for mit Vedkommende sige, at jeg i mange Aar har staaet saaledes, at jeg ønsker Toldfrihed paa Stentul. Det er jo for øvrigt — som det ogsaa er sagt — en Stilling, som de allerfleste have været enige om at billige. Det har været anerkendt fra alle Sider lige fra de første Tider, da vi begyndte at forhandle om Toldrevision, at det var nødvendigt at komme til Toldfrihed eller Toldnedsættelse paa Raastoffer og Hjælpstoffer for Industrien; det har man ikke blot fra den Side, hvortil jeg hører, men fra alle Sider været enig om lige fra den Tid af. Men man har tillige hævdet, og jeg vil gøre gældende, at det ikke heller alene er fra den Side, hvortil jeg hører, men ogsaa fra anden Side, at man i samme Grad som man frigav Raastoffer for Industrien maatte nedsætte Beskyttelsen paa det færdige Produkt. Jeg turde maaske tillade mig at henvise til den Betænkning, som kom frem i det andet Ting i Samlingen 1872—73, hvor hele Udvalget var enig i at udtale ikke blot, at de væsentligste Raastoffer for Industrien gøres toldfrie, dog at det selvfølgelig maa iagttages, at ikke noget Raastof frigives, uden at Tolden paa Fabrikatet deraf ogsaa frigives eller i alt Fald nedsættes i et tilsvarende Forhold, samt at Tolden paa Raafloppet forhøjes, naar Tolden paa Fabrikatet forhøjes. Hermed menes ikke blot Raastofferne, men ogsaa Hjælpstofferne. Nu mener jeg med Hensyn til Stentulstolden, at det naturligste vil være at blive staaende ved det samme Standpunkt nu at hævide Toldfriheden, men saa ved Siden deraf hævide Nedgang i Beskyttelsen. Men da det foreliggende Lovforslag som bekendt ikke gaar i denne sidste Retning, men i den stik modsatte Retning, og da Forhandlingerne her i Tinget om Sagen i sin Helhed heller ikke gaa i den Retning, men i den modsatte — jeg skal blot minde

om de Afstemninger, der faldt i Gaar med Hensyn til nye Beskyttelser paa adskillige Punkter — og da der altsaa ikke er Tanke om at komme nedad med Beskyttelsen, mener jeg, at det vil være rigtigt indtil videre at fastholde den nuværende Told paa Stentul i Modsatning til det Forslag, der foreligger, da det at ophæve Toldfriheden her vilde være det samme som at forhøje Beskyttelsen. Det er Grunden til, at jeg er Medforslagsstiller til Ændringsforslaget Nr. 27. — Det følgende Forslag Nr. 29 skal jeg ikke gøre nogen Bemærkning til.

Ved Ændringsforslag under Nr. 30 om Dameoverskytteri o. s. v. er der talt en Del om, at denne meget forhøjede Beskyttelse skulde være nødvendig for Særskernes Skyld, og at det særlig skulde være i deres Tarv, at man gik til en saa overordentlig stærk Forøgelse af den nuværende Beskyttelse paa dette Punkt. Jeg deler ikke denne Betragtning. Jeg tror, at hvis man vedtager dette Forslag, som her er stillet, vil dog disse Særskers Stilling blive væsentlig den samme. Jeg tror ikke, at de saa bedre Naar ad den Vej. Jeg tror i det hele taget ikke, at den megen Tale om, at Beskyttelse baade her og der er en Hjælp for Arbejdernes Naar og Stilling, er rigtig. Jeg veed ikke rettere, end at al Erfaring stadfæster, at jo mere Beskyttelse vi indføre baade her og der, desmere gaar det netop ud over Arbejderne og Landbrugerne, idet den forskellige Beskyttelse baade her og der bidrager til at fordyre Livet paa forskellige Omraader. Jeg tror derimod, at Beskyttelsen paa mange Punkter bidrager til at stabe Millionærer i Landet, og jeg tror ikke, jeg fejler, naar jeg siger, at der ogsaa her i denne Forretningsgren er Millionærer, som ikke trænge til yderligere Beskyttelse. Derfor vil jeg ogsaa paa det indstændigste anbefale at stemme mod dette Forslag.

Om det næste Forslag angaaende Tolden paa Jute, Gunni o. s. v., altsaa Forslaget om Toldfrihed for den Slags Varer samt for raat Lærred, Ændringsforslag under Nr. 31, vil jeg sige, at det er ikke ganske rigtigt, naar det hedder i Betænkningen, at det er stillet af et Mindretal, og at et Flertal ikke er gaaet med til det af de og de Grunde. Forholdet er det, at der staar 7 mod 7. Som det høje Ting veed, er der et Medlem, som ikke har været til Stede ved Betænkningens Afgivelse, og der staar som jagt 7 mod 7, saa at der her ved dette Forslag ikke kan være Tale om et Flertal og et Mindretal. Naar jeg er gaaet med til dette Forslag, saa er det ikke af Hensyn til at saa Sættelærred frit eller særlig af dette